

[Jørgen Jørgensen.]

paa, at der her er skabt et Grundlag, som Landbruget vil være vel tjent med at acceptere.

Bestemmelserne i Moratorieafsnittet, der i det væsentlige er de samme, som vi drøftede sidste Sommer, skal jeg ikke sige meget om. Jeg anser de Ændringer, der er indført, for Forbedringer, og jeg tror ogsaa, man baade for Kreditorer og Debitorer vil faa en mere tilfredsstillende Løsning end den nuværende Akkordordning, hvis Afsnittet i Forslaget om Moratoriet gennemføres.

Jeg kan ogsaa give min Tilslutning til de Dækningsforslag, der er stillet: Skatten paa Aktieselskaber, Skatten paa Formue og Skatten paa Indkomster, hvis det gøres nødigt. Jeg synes, det er ganske logisk, naar man gennemfører Foranstaltninger som dem, der her er foreslaaet, der sikrer den Kapital, der er anbragt i Jord, at man saa kræver Midlerne til denne Sikring gennem en Beskatning af Formue, og jeg kan ikke forstaa den Voldsomhed, hvormed man fra konservativ Side har afvist dette.

Det ærede Medlem Hr. Hasle afviste Forhandlingen om en Udligningsfond med den Begrundelse, at Rigsdagen ikke var i Stand til at tage Stilling dertil, men jeg har det Indtryk, at det ærede Medlem i hvert Fald følte sig fuldkommen kompetent til at kritisere Bestemmelserne derom sønder og sammen. (*Christmas Møller*: Det gjorde han ogsaa). Ja, men jeg ved ikke, om det ærede Medlem danner en Undtagelse her i Rigsdagen, naar alle andre efter hans Mening er ukvalificerede til at tale om Spørgsmaalet. (*Hasle*: Flertallet). Jeg tror heller ikke, han kan holde til den Sammenligning, at han alene over for hele Flertallet tror sig i Stand til at bedømme disse Ting, og at Flertallet ikke skulde have Mulighed for at sætte sig ind i dem. Det ærede Medlem har paa sit Partis Vegne sagt, at man kan ikke deltage i Forhandlingen om disse Spørgsmaal, før man faar Landbrugets Forhold nøje undersøgt. Det ærede Medlem ved meget vel, at den Undersøgelse, som man har krævet fra konservativ Side, vil vare meget længe, og hvis det ærede Medlem og hans Parti ønsker at gøre noget virkeligt over for Landbruget, saa er det kun et Paaskud med denne Undersøgelse, for den er ikke nødvendig for at bedømme Stillingen, som den er. Og hvis man endelig mener, at de Oplysninger, man har i dette Øjeblik, ikke er fyldestgørende, saa maa man være klar over, at den Undersøgelse, som man fra konservativ Side

ønsker, vil være forældet den Dag, den er færdig.

Derfor maa jeg opfatte de Konservatives Stilling til Forslaget paa den Maade, at de ikke vil være med, og de Vilkaar, det ærede Medlem Hr. Hasle stiller for Forhandling, at alle skal være enige, er nu lidt skrappere, end man i al Almindelighed plejer at sætte op. Jeg ønsker meget, at Rigsdagen i saa stort Maal som muligt bliver enig; men hvis Forudsætningen for denne Enighed er, at et Flertal i Rigsdagen skal tilsidesætte sine principielle Synspunkter for at følge et lille Mindretal, saa, maa jeg sige, ønsker jeg ikke denne Enighed, saa anser jeg det for langt mere værdifuldt, at Flertallet i Rigsdagen gennemfører det, vi mener er rigtigt.

Jeg ved ikke, om det ærede Medlems smagfulde Bemærkning om, at Formueskatten var et Forsøg paa at købe Stemmer, fordi den fritog Folk med under 30 000 Kr. Formue, karakteriserer det ærede Medlem som en lærd Mand; den karakteriserer ham i hvert Fald ikke som meget hensynsfuld i en Debat. Jeg kunde med samme Ret sige, at naar det ærede Medlem tager det Standpunkt at ville værne alle Formuer paa over 30 000 Kr., var det maaske ikke uden Hensyn til, hvordan Vælgerne inden for hans Parti ser paa denne Sag.

Jeg tror, at Rentespørgsmaalet har været drøftet i saa lang Tid, at Løsningen nu maa kunne komme. Af mange Grunde var det ønskeligt, at et Resultat snart kunde naas: for at skaffe Ro paa Pengemarkedet, for at skaffe større Tryghed i Landbedrifterne, hvor man i mange Tusind Hjem spejder efter den Hjælp, der ligger i disse Forslag, for at faa en Løsning, som hele Erhvervslivet er tjent med, fordi et lavere Renteniveau er en Nedsættelse af Driftsomkostninger i enhver Bedrift, hvad der vil have sin Betydning over for Varepriserne her i Landet. For at dette kan gennemføres, tror jeg, Rigsdagen nu bør yde sin Indsats, og jeg haaber efter de Udtalelser, der i Dag er faldet fra Venstre, at det vil være muligt inden meget længe at samle et Flertal her i Rigsdagen til at gennemføre den Renteordning, som er en logisk Følge af Renteloven af 1933, og som er i Overensstemmelse med, hvad Befolkningens store Flertal i Dag ønsker.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Onsdag den 14. November, Kl. 13 med følgende Dagsorden: